

Van: Mr. A. F. K. Malloch

Datum: 29 januari 1971
no. 101

Aan: M.

Onderwerp: Argumentatie lager Brits aanvangspercentage

Het "ressources propres" financieringsreglement van de EEG is voor de Britten, zoals U weet, uitermate ongunstig, omdat zij enerzijds door hun hoge invoerquote belangrijke bedragen aan heffingen en invoerrechten zullen moeten afdragen, anderzijds aangezien zij geen agrarische surplussen hebben vrijwel niets uit het landbouwfonds zullen kunnen ontvangen. Het is dan ook voor Minister Rippon een buitengewoon zware taak geweest zijn partij tot integrale aanvaarding van het "ressources propres" systeem na afloop van de overgangperiode te doen slikken. Om van hem nu ook nog te vragen te accepteren dat onmiddellijk bij de toetreding van Engeland enkele honderden miljoenen ponden als contributie aan de Gemeenschap worden betaald, zonder dat Engeland nog van enige vruchten van de toetreding kan genieten, lijkt vrijwel een ondoenlijke opdracht.

Voor de Britten heeft de toetreding tot de Gemeenschap wat de betalingsbalans betreft op zichzelf reeds een ongunstig effect. Immers, de Britten moeten een hogere prijs betalen voor ingevoerde landbouwprodukten en zij verliezen de preferenties die zij genoten in de Commonwealth-landen, waarvan hun export ongetwijfeld zal lijden. Indien men bedenkt dat Engeland eigenlijk £ 500 mln overschot op de betalingsbalans zou moeten hebben om de vele uitstaande schulden te betalen en indien men bovendien bedenkt dat Engeland na vele jaren tekorten eindelijk overschotten kan hebben, is het begrijpelijk dat de Britten node zien dat deze overschotten worden overgeheveld naar de Schatkisten van de EEG-landen. De toetreding van Engeland betekent immers voor de huidige Gemeenschap vrijwel geen kostenverhoging, zodat iedere contributie die Engeland betaalt de bijdragen van de huidige leden zal verminderen. Het is dus niet zo, dat een geringere bijdrage van Engeland in het beginstadium voor de zes andere landen een kostenvermeerdering betekent.

Het geschil tussen Engeland en de Gemeenschap gaat slechts over een tweetal jaren. Immers, de Engelsen hebben aanvaard om na beëindiging van de overgangperiode het "ressources propres" systeem integraal te accepteren. Zij denken aan percentages van 3-6-9-12-15%. Daarna zullen zij de sprong van 15% naar het thans nog niet berekenbare percentage van de "ressources propres" moeten doen. Aannemende evenwel dat het nationaal inkomen van Engeland 17 à 18% van het totale nationale inkomen van de 10 ledenlanden zal uitmaken, wordt verwacht dat het Engelse percentage, voortvloeiende uit het "ressources propres" systeem omstreeks 25% zal bedragen, dus aanmerkelijk hoger dan het nationaal inkomen. Teneinde de eindsprong niet te groot te maken opdat de Britten dan niet in betalingsbalansmoeilijkheden

- zullen -

MEMORANDUM

Van: Mr. A. F. K. Hartogh

Datum: 29 januari 1971
no. 101

Aan:

Onderwerp:

-2-

zullen komen, denken de meeste ledenlanden en de Commissie aan een vrij aanzienlijk aanvangspercentage van omstreeks 10% van Groot-Brittannië dat dan zal oplopen in vijf jaar tot ruim 20%. Aangezien volgens de Britse voorstellen zij na twee jaar 9% zouden moeten betalen, betreft het verschil tussen hun aanbod en de ideeën van de meerderheid van de EEG-landen dus ongeveer drie jaar contributie. Het moet toch mogelijk zijn hiervoor een oplossing te vinden. Het belang van de Britse toetreding gaat immers verre uit boven een paar honderd miljoen rekeneenheden.

In cijfers betekent dit ruwweg het volgende:
Uitgaande van een totaalbegroting van de vergrote EEG ad \$ 3,5 miljard is 1% \$ 35 mln. De Britten bieden aan voor het eerste jaar 3% is \$ 105 mln. De meeste EEG-partners vragen 10% is \$ 350 mln. Het verschil voor het eerste jaar is dus circa \$ 250 mln. In het tweede jaar is het verschil tussen 6% van de Britten (\$ 210 mln) en 12% van de EEG (\$ 410 mln) circa \$ 200 mln, welk bedrag in het derde jaar zal dalen tot omstreeks \$ 165 mln.

/de

Ik kan mij niet voorstellen, dat het delen van dit verschil, waardoor men ongeveer uitkomt op 7% aanvangspercentage, voor de Nederlandse Ministerraad een onoverkomelijk bezwaar zou opleveren.